

**CRNA GORA
DRŽAVNO TUŽILAŠTVO**

**IZVJEŠTAJ O RADU
KOMISIJE ZA ETIČKI KODEKS
DRŽAVNIH TUŽILACA ZA 2016.GODINU**

Podgorica, mart 2017.god.

1.UVODNI DIO

Zakonom o državnom tužilaštvu ("Sl.list CG" br.11/2015 i 42/2015) u čl.21 propisano je da Komisija za Etički kodeks državnih tužilaca ima predsjednika i dva člana. Predsjednik se bira iz reda članova Tužilačkog savjeta koji nije državni tužilac, jednog člana bira proširena sjednica Vrhovnog državnog tužilaštva iz reda državnih tužilaca, a drugi član je predsjednik Udruženja državnih tužilaca Crne Gore.

Mandat Komisije za Etički kodeks državnih tužilaca je četiri godine.

Svako se može obratiti Komisii za Etički kodeks državnih tužilaca radi davanja mišljenja da li je određeno ponašanje državnog tužioca u skladu sa Etičkim kodeksom državnih tužilaca.

Komisija za Etički kodeks državnih tužilaca u 2016.godini radila je u sastavu: Hakija Lješnjanin, kao član Tužilačkog savjeta iz reda uglednih pravnika, Sonja Bošković, član iz reda državnih tužilaca u Vrhovnom državnom tužilaštvu i Veselin Vučković, član kao predsjednik Udruženja državnih tužilaca.

Izvještaj o radu Komisije za Etički kodeks državnih tužilaca za 2016.godinu pripremljen je salgasno čl.21 st.4 Zakona o državnom tužilaštvu.

2. ZNAČAJ ETIKE DRŽAVNOTUŽILAČKE PROFESIJE

Državni tužioci kao nosioci funkcije gonjenja učinilica krivičnih djela za koja se goni po službenoj dužnosti i prekršaja, imaju visoku odgovornost za poštovanje i sprovođenje zakona, zaštitu prava i sloboda građana, vladavinu prava i izgradnju pravne države.

Imajući u vidu izuzetno značajno mjesto i ulogu državnih tužilaca u pravosudnom sistemu i društvu u cjelini, od nesumnjive vrijednosti su moralna načela i pravila kojih se državni tužioci imaju pridržavati u vršenju tužilačke funkcije i svom ukupnom ponašanju u društvu.

Etika državnotužilačke profesije uslovljena je prvenstveno značajem tužilačke funkcije u izgradnji i primjeni prava i pravne sigurnosti građana. Nužnost izgradnje etičkih pravila ponašanja državnih tužilaca proizilazi iz njihove ukupne nadležnosti. U pitanju su ovlašćenja da goni učinioce krivičnih djela; da rukovodi cjelokupnom operativno-istražnom djelatnošću policije, vojne policije, organa uprave nadležnih za poslove carina i poreza i drugih organa uprave i da neposredno vrši radnje dokazivanja u izvidjaju; da vodi istragu; da podiže i zastupa optužbu i izjavljuje redovne i vanredne pravne lijekove. Iz navedenih ovlašćenja proizilazi i ovlašćenje da može odustati od krivičnog gonjenja i, konačno, ovlašćenje za podizanje zahtjeva za zaštitu zakonitosti protiv pravosnažnih sudskih odluka i sudskog postupka koji je prethodio tim odlukama, kada je odlukama suda ili sudskim postupkom povrijeđen zakon. Upravo, ova ovlašćenja imaju svoje nesumnjive moralne aspekte, koje pravne norme kojima su propisana, ne mogu uvijek da obuhvate i efikasno kontrolišu. U pitanju su ovlašćenja kojima se odlučno utiče na život, slobodu i imovinu građana.

S toga je profesionalna etika veoma značajna za državne tužioce koji moraju iskazivati visoke standarde poštenja, što praktično znači da moraju biti posvećeni moralnim načelima i pravilima u svom radu i ukupnom životu.

Konkretni slučajevi u kojima se nalaze ili mogu naći državni tužioci u vršenju svoje funkcije, po pravilu, veoma su složeni. Od državnih tužilaca se često traži brza reakcija i brzo davanje odgovora koji ne moraju biti iscrpni, detaljni, ali uvijek moraju biti dobro promišljeni.

U središtu tužilačke etike su uvijek univerzalne vrijednosti, i to: istina, pravda sloboda i ljudsko dostojanstvo. Sistematsko razvijanje ovih vrijednosti kod državnih tužilaca od samog početka vršenja tužilačke

funkcije, garancija su izgradnje profesionalnog odnosa, zakonitog i pravičnog vršenja tužilačkog posla. Zato, etici državnotužilačke profesije u svakodnevnom radu, državni tužioci posvećuju punu pažnju i predmet je razmatranja i kontinuiranog unapredjenja, ne samo kroz rad Komisije za Etički kodeks državnih tužilaca, već i kroz svakodnevni rad rukovodilaca i državnih tužilaca, kako na sjednicama državnih tužilaca, tako i u Dane državnih tužilaca.

3.NORMATIVNA DJELATNOST

Poslovníkom o radu Komisije za Etički kodeks državnih tužilaca je uredjena nadležnost Komisije, način rada i odlučivanja Komisije.

Komisija je nadležna da:

- prati primjenu Etičkog kodeksa državnih tužilaca,
- postupa po pritužbama i drugim izvorima saznanja o povredi Etičkog kodeksa državnih tužilaca,
- daje mišljenje da li je određeno ponašanje rukovodioca odnosno državnog tužioca, u skladu sa Etičkim kodeksom državnih tužilaca,
- podnosi predlog Tužilačkom savjetu za utvrđivanje disciplinske odgovornosti državnih tužilaca, ako postoji osnovana sumnja da je državni tužilac izvršio disciplinski prekršaj,
- podnosi izvještaj o svom radu Tužilačkom savjetu,
- vrši druge poslove utvrđene zakonom i Etičkim kodeksom državnih tužilaca.

Javnost rada obezbjeđuje se na sajtu Vrhovnog državnog tužilaštva Crne Gore.

Komisija radi i odlučuje na sjednicama.

Komisijom predsjedava i rukovodi predsjednik Komisije.

Predsjednik Komisije saziva sjednicu i predlaže dnevni red.

Pritužba na ponašanje državnog tužioca dostavlja se rukovodiocu državnog tužilaštva, a na ponašanje rukovodioca državnog tužilaštva rukovodiocu neposredno višeg državnog tužilaštva, koji je dužan da od državnog tužioca, odnosno rukovodioca državnog tužilaštva na koga se pritužba odnosi, zatraži izjašnjenje o pritužbi.

Rukovodilac za svog državnog tužioca, a za rukovodioca državnog tužilaštva, rukovodilac neposredno višeg državnog tužilaštva, dužan je da izvještaj sa izjašnjenjem državnog tužioca, odnosno rukovodioca na koga se pritužba odnosi, podnese Komisiji u roku od osam dana.

Nakon kompletiranja spisa predmeta, Komisija razmatra i odlučuje u roku koji ne može biti duži od 30 dana.

4.SJEDNICE KOMISIJE ZA ETIČKI KODEKS DRŽAVNIH TUŽILACA

U 2016.godini Komisija za Etički kodeks državnih tužilaca održala je šest sjednica.

Na sjednicama razmatrana su pitanja iz nadležnosti Komisije, a naročito praćenje primjene Etičkog kodeksa državnih tužilaca, postupanje po pritužbama i drugim izvorima saznanja o povredi Etičkog kodeksa i vršenje drugih poslova utvrdjenih zakonom i Etičkim kodeksom državnih tužilaca.

Komisija je imala u radu dva predmeta formirana radi ocjene i odluke da li je ponašanje državnog tužioca u skladu sa Etičkim kodeksom državnih tužilaca, i to:

1) U jednom predmetu inicijativu je podnio rukovodilac državnog tužilaštva za utvrđivanje da li je ponašanje državnog tužioca u Osnovnom državnom tužilaštvu u skladu sa Etičkim kodeksom državnih tužilaca.

U inicijativi je navedeno da je advokat Z.M., kao punomoćnik oštećene K.G., u krivičnom postupku koji je vođen pred Osnovnim sudom po optužnom predlogu Osnovnog državnog tužilaštva protiv K.M., zbog krivičnog djela-nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici iz čl.220 st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore, podnio pritužbu na postupanje državnog tužioca u Osnovnom državnom tužilaštvu, koje je kod podnosioca pritužbe očigledno izazvalo sumnju u nepristrasnost državnog tužioca. Naime, advokat Z.M. je u pritužbi od 14.09.2015.godine naveo da je prije početka glavnog pretresa, dana 07.09.2015.godine oko 11,55 časova u Osnovnom sudu, ispred vrata sudnice postupajućeg sudije, zatekao okrivljenog K.M., njegovog branioca, advokata M.Z. i državnog tužioca da medjusobno razgovaraju. Sa udaljenosti 3-4 metra od ovih lica, čuo je da državni tužilac, upozorava okrivljenog K. da mu odbrana, prema kojoj je

oštećena navodno sebi nanijela povrede, ne može proći, te da mora smisliti ubjedljiviju i logičniju odbranu. Njihov međusobni razgovor trajao je do prozivke stranaka od strane službenika suda, odnosno do 12,05 časova. Potom, dana 14.09.2015.godine oko 8,45 časova na terasi cafe bara lociranog u blizini suda, zatekao je državnog tužioca i K.M. za jednim stolom, gdje su vodili razgovor uz kafu.

Saglasno čl.8 Poslovnika o radu Komisije za Etički kodeks državnih tužilaca, povodom pritužbe zatraženo je izjašnjenje državnog tužioca u Osnovnom državnom tužilaštvu.

U svom izjašnjenju od 16.09.2015.godine državni tužilac, potvrdio je da je 07.09.2015.godine bio na glavnom pretresu pred sudom u navedenom predmetu. Neposredno prije glavnog pretresa vidio je okrivljenog K.M. ispred sudnice, kojeg poznaje od ranije i sa njim se pozdravio, kojom prilikom ga je obavijestio da više nije advokat, već da je državni tužilac. Dok su čekali prozivku od strane suda, pričali su o predmetnom slučaju. Naime, okrivljeni mu se žalio što ga je sve snašlo u predmetnom slučaju. Smatrao je da takvo ponašanje ne može biti razlog za njegovo izuzeće i da poznanstvo sa okrivljenim ne može dovesti u pitanje njegovu profesionalnost i objektivnost. Tokom glavnog pretresa predložio je saslušanje oštećene i sina okrivljenog i oštećene, radi utvrđivanja činjeničnog stanja. Na njegovo postupanje pred sudom nije bilo prigovora. Potvrđuje da je 7-8 dana nakon glavnog pretresa, ispred cafea u blizini suda, susrio se sa okrivljenim K. M., pa su na kratko sjeli na terasi lokala uz kafu.

Izvršen je uvid u spise predmeta Osnovnog državnog tužilaštva po krivici K.M., zbog krivičnog djela-nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici iz čl.220 st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore i utvrđeno da je državni tužilac u Osnovnom državnom tužilaštvu bio zadužen sa navedenim predmetom, odnosno za zastupanje optužnog predloga Osnovnog državnog tužilaštva na glavnom pretresu pred sudom od 07.09.2015.godine, sa početkom u 12,00 časova.

Rukovodioc Osnovnog državnog tužilaštva postupajući po uputstvu rukovodioca Višeg državnog tužilaštva odlučujući po pritužbi punomoćnika oštećene K.G., advokata M.Z., donio je rješenje kojim je državni tužilac u Osnovnom državnom tužilaštvu izuzet od postupanja u navedenom krivičnom predmetu.

Tačkom 4d Etičkog kodeksa državnih tužilaca utvrđeno je pravilo ponašanja državnih tužilaca u odnosu sa osumnjičenim ili okrivljenim, na

način da trebaju štititi prava i ugled osumnjičenog, odnosno okrivljenog, svoj ugled i ugled Državnog tužilaštva, kao i da će se uzdržati od kontakata i radnji koje mogu dovesti u sumnju njihovu objektivnost. Radi uklanjanja takve sumnje, te će kontakte održavati kad god je to moguće u službenim prostorijama, uz sastavljanje službene zabilješke ili snimanje razgovora sa tom osobom.

Cijeneći sve navode, kako podnosioca pritužbe advokata M. Z., inicijative rukovodioca državnog tužilaštva, izjašnjenje državnog tužioca i sadržinu spisa predmeta Osnovnog državnog tužilaštva, Komisija za Eitički kodeks državnih tužilaca utvrdila je da ponašanje državnog tužioca, nije bilo u skladu sa tač.4d posebnih pravila Etičkog kodeksa državnih tužilaca o odnosu sa osumnjičenim ili okrivljenim.

2) Drugi predmet formiran je po inicijativi branioca okrivljenih I. V. i Z.M., advokata P. S. za utvrđivanje da li je ponašanje državnih tužioca, u skladu sa Etičkim kodeksom državnih tužilaca.

U inicijativi je navedeno da su: državni tužioci, rukovodioci i njihovi zamjenici, učinili povredu Etičkog kodeksa državnih tužilaca, na način što su u predmetu po krivici I.V. i Z.M, zbog krivičnog djela – zloupotreba službenog položaja iz čl.416 st.3 u vezi st. 1 Krivičnog zakonika Crne Gore, više mjeseci odbijali da izvrše radnje iz njihove nadležnosti u pravcu blagovremenog izvodjenja dokaza saslušanjem vještaka finansijske struke i vještaka poljoprivredne struke, pribavljanjem spisa upravnih predmeta Republičkog zavoda za imovinskopravne poslove – Odjeljenja za katastar i imovinskopravne poslove, te što nijesu odustali od gonjenja usled apsolutne zastarjelosti krivičnog gonjenja. Takodje, prema inicijativi, u ovoj krivičnoj stvari sudio je stvarno nenadležan sud, na što navedeni državni tužioci nijesu reagovali, čime se dovodi u sumnju povjerenje u njihov zakonit i nepristrasan rad. Osim toga, Državno tužilaštvo za svoju optužbu nije pribavilo valjane dokaze kojima bi se rasvijetlilo činjenično stanje, niti je uvažen zahtjev branioca okrivljenih za izuzeće, jer je kao predsjednik vijeća u istoj krivičnoj stvari postupao u predmetima u kojima su donijete odluke o ukidanju presuda suda kojima su okrivljeni I.V. i Z.M., oslobođani od optužbe.

Radi ocjene i odluke po inicijativi, izvršen je uvid u spise predmeta državnog tužilaštva i spise predmeta državnog tužilaštva i utvrđeno kako slijedi: Viši sud, kao drugostepeni, u krivičnom predmetu

okrivljenih Z.M. i I.V., zbog krivičnog djela-zloupotreba službenog položaja iz čl. 416 st.3 u vezi st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore, odlučujući po žalbama okrivljenog Z. M. i branioca okrivljenog I. V., advokata P.S. , nakon održanog glavnog javnog pretresa od 07.04.2011.godine u prisustvu zamjenika državnog tužioca , dana 13.04.2011.godine donio je i javno objavio presudu kojom su uvažane žalbe branioca okrivljenog I. V. i okrivljenog Z. M. i preinačena presuda Osnovnog suda, na način što su okrivljeni I. V. i Z. M. oslobođeni od optužbe kojom je predstavljeno da su, i to:

"1) okrivljeni I.V. tokom 1995.godine , u svojstvu službenog lica-sekretara, iskoristio svoj službeni položaj u namjeri da pribavi protivpravnu imovinsku korist V.V. i R. I., V. E. i F. L. i prekoračio granice svog službenog ovlašćenja na način što je sačinio rješenje, a da za to nije imao ovlašćenje, kojim rješenjem je vraćeno zemljište iz društvene svojine -čest. zem., navodnom vlasniku V. V. koji je nepokretnost nakon uknjižbe odmah prodao R. I., da bi na isti način donio rješenje, gdje je zemljište- čest.zem., vraćeno navodnom vlasniku V.E. koja je nepokretnost odmah nakon neosnovane uknjižbe, prodala F. L., a da vlasnici nijesu imali valjani dokaz o pravu vlasništva, pa je tako sačinjena rješenja sa lažnim sadržajem dao na potpis drugookrivljenom Z.M., a koje nepokretnosti su omogućile pomenutim licima pribavljanje imovinske koristi u iznosu od 571.307,32 eura, koja imovinska korist je velikog obima.

-čime bi izvršio krivično djelo - zloupotreba službenog položaja iz čl.416 st.3 u vezi st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore;

2) okrivljeni Z.M., tokom 1995.godine u svojstvu službenog lica-načelnika Odjeljenja za katastar, iskorišćavanjem svog službenog položaja i ovlašćenja i prekoračenjem granica svog službenog ovlašćenja, u namjeri da V. V., R. I., V. E. i F. L., pribavi protivpravnu imovinsku korist velikog obima, potpisao i službenim pečatom ovjerio rješenje i rješenje, koja rješenja se odnose na povraćaj gradskog građevinskog zemljišta čest. zem. i čest. zem., koja rješenja je prethodno sačinio prvookrivljeni I., tako da je iste i pored toga što je znao da se takva rješenja ne mogu sačiniti i da ista ne sadrže vjerodostojne podatke, svjestan da se po osnovu ovih rješenja V.V. i V. E. mogu uknjižiti kao vlasnici u cjelini i iste je ovjerio i istima pribavio protivpravnu imovinsku korist u iznosu od 571.307,32 eura koja vrijednost je velikog obima.

-čime bi izvršio krivično djelo – zloupotreba službenog položaja iz čl.416 st.3 u vezi st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore”.

Sud trećeg stepena u ovom krivičnom predmetu, odlučujući po žalbi Osnovnog državnog tužilaštva, dana 24.10.2011.godine donio je rješenje kojim je uvažio žalbu Osnovnog državnog tužilaštva, ukinuo presudu suda i predmet vratio tom sudu na ponovni postupak i odlučivanje.

Sud drugog stepena u ponovnom postupku, nakon održanog glavnog pretresa, donio je presudu, kojom je uvažio žalbu branioca okrivljenih i preinačio presudu suda i okrivljene I. V. i Z. M. oslobodio od optužbe za krivično djelo – zloupotreba službenog položaja iz čl.416 st.3 u vezi st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore. Protiv navedene presude Osnovno državno tužilaštvo ponovo je izjavilo žalbu sudu trećeg stepena.

Sud trećeg stepena dana 10.06.2013.godine donio je rješenje kojim je uvažio žalbu Osnovnog državnog tužilaštva i ukinuo presudu suda i predmet vratio tom sudu na ponovni postupak i odlučivanje.

U ponovnom postupku sud, nakon održanog glavnog pretresa, dana 24.11.2015.godine donio je presudu kojom je odbijena optužba protiv okrivljenih Z. M. i I. V., zbog krivičnog djela – zloupotreba službenog položaja iz čl.416 st.3 u vezi st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore, usled zastarjelosti krivičnog gonjenja.

Prema sadržini spisa predmeta, nesumnjivo je utvrđeno da državni tužilac u navedenoj krivičnoj stvari nije postupao kao državni tužilac. Sjednica državnog tužilaštva, na osnovu čl.43 st.3 Zakonika o krivičnom postupku, dana 06.10.2015.godine, donijela je rješenje kojim je odbacila zahtjev branioca okrivljenih I. V. i Z. M., advokata P. S. za izuzeće državnog tužioca od postupanja u predmetu drugostepenog suda.

Branilac okrivljenih I. V. i Z.M., advokat P.S., takodje, 05.10.2015.godine podnio je zahtjev za izuzeće rukovodioca državnog tužilaštva i zamjenika višeg državnog tužioca od postupanja u predmetu suda po krivici I. V. i Z. M., zbog krivičnog djela-zloupotreba službenog položaja iz čl.416 st.3 u vezi st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore. U zahtjevu je, u bitnom, tvrdio da rukovodioc državnog tužilaštva, i pored nekoliko predstavki okrivljenih i njihovog branioca, nije preduzeo nijednu konkretnu radnju iz svoje nadležnosti da spriječi nezakovitosti u ovom predmetu, dok se u odnosu na postupajućeg zamjenika tužioca ističe da na glavnom pretresu nije preduzimao radnje koje je po zakonu obavezan da preduzme, odnosno da nije predložio novo finansijsko vještačenje, da

se protivio predlogu odbrane da se izvedu određeni dokazi i da nije, zbog zastarjelosti, odustao od daljeg krivičnog gonjenja okrivljenih. Dalje je u zahtjevu navedeno da ove okolnosti, sa objektivnog stanovišta, izazivaju sumnju u nepristrasnost i ostalih zamjenika državnog tužioca, čije se izuzeće traži. Dakle, u zahtjevu su u osnovi iznijete tvrdnje koje su ponovljene u inicijativi Komisiji za Etički kodeks državnih tužilaca.

Državno tužilaštvo, odlučujući po zahtjevu za izuzeće, pribavilo je izjave: rukovodioca državnog tužilaštva i zamjenika državnog tužioca u koji je postupao u navedenoj krivičnoj stvari pred sudom, izvršilo uvid u spise predmeta i utvrdilo da je zamjenik državnog tužioca, u konkretnom slučaju postupao u svemu u skladu sa svojim zakonskim obavezama i ovlaštenjima i da nije učinio bilo kakve propuste u radu koji bi izazvali sumnju u njegovu nepristrasnost, pa samim tim ne postoje ni propusti u radu rukovodioca državnog tužilaštva. U odnosu na zamjenike državnog tužioca, zahtjev za njihovo izuzeće bio je u cjelosti neosnovan, jer isti nijesu postupali u predmetu drugostepenog suda.

Nakon ocjene utvrđenog činjeničnog stanja, Komisija za Etički kodeks državnih tužilaca, na osnovu čl.41 st.3 Zakona o državnom tužilaštvu ("Sl.list CG" br.11/2015 i 42/2015) i čl.4 Poslovnika o radu, utvrdila je da, svojim ponašanjem nijesu učinili povredu Etičkog kodeksa državnih tužilaca.

5. POŠTOVANJE PRAVILA O SUKOBU INTERESA

U pogledu poštovanja pravila o sukobu interesa od strane državnih tužilaca, Komisija za Etički kodeks državnih tužilaca, na osnovu sopstvenih evidencija i evidencija koje se vode u Državnom tužilaštvu i kod Sekretarijata Tužilačkog savjeta, kao i kod Disciplinskog tužioca utvrdila je da u izvještajnom periodu nije bilo slučajeva povrede pravila o sukobu interesa od strane državnih tužilaca.

Državni tužioci su kao javni funkcioneri, pridržavajući se načela o ustavnom položaju Državnog tužilaštva i državnih tužilaca, dosledno poštujući ustavnost i zakonitost, samostalnost, nepristrasnost i javnost rada, svojih nadležnosti i u okviru njih osnovnih prava i osnovnih dužnosti propisanih Zakonom o državnom tužilaštvu i Zakonikom o krivičnom postupku, dosledno poštovali ograničenja u vršenju povjerene

im javne funkcije, podnošenjem izvještaja o prihodu i imovini i pridržavajući se drugih mjera sprječavanja sukoba javnog i privatnog interesa, saglasno Zakonu o sprječavanju sukoba interesa.

U zakonskom roku državni tužioci su Agenciji za sprječavanje korupcije podnijeli izvještaje o svojoj imovini i prihodima, kao i imovini i prihodima bračnog supružnika, odnosno prihodima zajedničkog domaćinstva, u kojima su naveli tačne podatke o činjenicama.

U izvještajnom periodu nije bilo inicijativa organa vlasti ni drugih subjekata u odnosu na državne tužioce, zbog povrede Zakona o sprječavanju korupcije.

6. OSTALE AKTIVNOSTI KOMISIJE

Dana 10.02.2016.godine član Komisije, učestvovao je u Jutarnjem programu TV Crne Gore. Govorio je o značaju Etičkog kodeksa državnotužilačke profesije, njegovom sadržaju i važnosti za državne tužioce, kome je Kodeks sve namijenjen i u kojoj mjeri može poslužiti građanima kako bi bili bolje upućeni u rad Komisije i šta mogu očekivati od njenog rada.

Preko Ambasade Crne Gore u Sloveniji ostvarena je komunikacija i saradnja Komisije sa Državnim tužilaštvom Slovenije, radi uporedne analize sadržaja Kodeksa tužilačke etike i njegove primjene u praksi rada nadležne Komisije za etički kodeks državnih tužilašca Slovenije.

Predstavnici Komisije imali su više sastanaka sa predstavnicima Savjeta Evrope u cilju definisanja liste programske aktivnosti za Crnu Goru u okviru zajedničkog programa EU i Savjeta Evrope-Horizontalni mehanizam za zapadni Balkan i Republiku Tursku. Na sastancima razmatrana je lista aktivnosti u okviru teme-Osiguranje pravde iz Akcionog plana (2016-2019.g) za Crnu Goru, posebno u odnosu na povećanje odgovornosti pravosudnog sistema kroz podršku implementaciji Etičkog kodeksa državnih tužilaca.

7. ZAKLJUČCI

Komisija za Etički kodeks državnih tužalaca, tokom 2016.godine, poslove iz svoje nadležnosti vršila je saglasno Zakonu o državnom tužilaštvu i Poslovniku o radu.

O svim pitanjima, Komisija je odlučivala na sjednicama.

U cilju jačanja transparentnosti rada Komisije, na web stranici Državnog tužilaštva nalaze se podaci koji se odnose na Komisiju za etički kodeks, kako bi se građani mogli obratiti Komisiji u slučaju saznanja o povredi načela i pravila Etičkog kodeksa. Takodje, na web stranici Državnog tužilaštva objavljuju se izvještaji o radu i odluke Komisije.

Državni tužioci su kao javni funkcioneri, pridržavajući se načela o ustavnom položaju Državnog tužilaštva i državnih tužilaca, dosljedno poštovali ustavnost i zakonitost, samostalnost, nepristrasnost i javnost rada, svojih nadležnosti i u okviru njih osnovnih prava i osnovnih dužnosti propisanih Zakonikom o krivičnom postupku i Zakonom o državnom tužilaštvu, kao i ograničenja u vršenju povjerene im javne funkcije.

U daljem radu Komisija je dužna da još više afirmiše proaktivan pristup na etičkom oblikovanju svih nosilaca tužilačke funkcije i o svom radu informiše Tužilački savjet i zainteresovne javnosti.

U pogledu poštovanja načela i pravila Etičkog kodeksa, posebno pravila o sukobu interesa od strane državnih tužilaca, Komisija će kontinuirano nastaviti svoj rad, kako na osnovu sopstvenih evidencija, tako i evidencija koje se vode u Državnom tužilaštvu, Sekretarijatu Tužilačkog savjeta, kao i kod Disciplinskog vijeća, radi utvdjivanja mogućih slučajeva povrede ovih načela i pravila.

**KOMISIJA
ZA ETIČKI KODEKS DRŽAVNIH TUŽILACA
Hakija Lješnjanić, predsjednik
Sonja Bošković, član
Veselin Vučković, član**